

Kr. Saa vidt jeg erindrer, vilde den socialdemokratiske og radikale Presse ved den nu afsluttede Valgkampagne i Veringekredsen stemple den højtærede Indenrigsminister som en Mand, der kun tænkte paa at beskære Bevillingerne til humane og sociale Formaal. Naar man ser det paa Baggrund af det, der nu foreligger, kan man som mildeste Forklaring kun kalde det for en meget daarlig Spøg. Der var forleden Aften et æret Medlem, der udtalte, at vi maatte helst ikke tale om Stigningen paa de humane Love. Der laa en ond Tendens deri, sagde han. Det manglede bare, at vi ikke maatte tale derom her lige saa vel som andre Steder. Maaske Folk skulde leve i den Uvidenhed, at der overhovedet i dette Land kun gaves Penge ud til Militærvæsen! Jo, selvfølgelig maa der tales om det. Dermed vil jeg ikke sige, at vi ville beskære disse Udgifter, vi ville have dem ordnet paa et bedre og mere retfærdigt Grundlag. Men vi maa dog huske at Udgifterne til sociale Love hvile ikke alene paa Staten, men tillige paa Kommunerne, medens de saa meget debatterede Militærudgifter dog udelukkende hvile paa Staten.

Det er for øvrigt mærkeligt at se den Meningsforskel, der har været fra radikal Side med Hensyn til Militærudgifterne. Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) opgjorde forleden Aften nøjagtig Stigningen til $3\frac{3}{4}$ Mill. foruden det Rentetillæg, der vil blive paa de ekstraordinære Forsvarsudgifter, og det ærede Medlem indrømmede selv, at den forøgede Formueskat havde indbragt 3 Mill. Stigningen er endnu ikke naaet til $3\frac{3}{4}$ Mill., men vil maaske naa dertil samtidig med, at den forøgede Formue- og Indkomstskat naar til 4 Mill. Men lad være, der vil maaske blive en Difference af 1 Mill., naar man regner det Rentetillæg med, som ikke dækkes af den forøgede Formue- og Indkomstskat. Det ærede Medlem har da altsaa selv leveret Beviset for, at de nye Forsvarslove kun med 1 Mill. ere Skyld i den finansielle Misère, vi nu staa i. Men saa er jo det ærede Medlem i den dybeste Uoverensstemmelse med det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), der i sin Tale hele Tiden brugte Omkvædet: Militærudgifter. Det ligner næsten et tarveligt, politisk Lommeprokuratori Gang efter Gang at anvende dette Udtryk, og dér ere de Herrer altsaa heller ikke ganske enige. Naar der er nogle og tyve Millioner, der skulle dækkes enten ved nye Skatter eller ved Besparelser, og de Herrer selv indrømme, at de nye Militærløve kun øve Indfyldelse herpaa med 1 Mill., som ikke er

dækket — da vi havde de gamle Love, sad vi jo godt i det — saa har man jo dermed leveret det bedste Bevis for, at det ikke er de nye Militærløve, der ere Skyld i den finansielle Misère. Naar saa disse Militærudgifter 2 Gange ere anerkendte af Vælgerne, synes jeg, at man passende kunde lade være med stadig at nævne dette. Det er Tegn paa en aandelig Fattigdom stadig at snakke om dem.

De Radikale holdt sig ikke tilbage, da vi havde Pengene; nu ville de ganske vist bagefter være de klogeste, men det vare de ikke, da vi havde noget i Kassen. De kom den Gang med voldsomme Overbud efter Recepten: Naar Manden siger: en Pægl, siger Konen: $\frac{1}{2}$ Pot. Havde vi faaet deres Forslag vedtaget, saa havde vi nu siddet meget daarligt i det. Saa vilde de ganske vist have sparet noget paa det militære Omraade, men selv om vi regne dem det til gode, vilde vi dog have haft en lignende finansiell Stilling som den, vi nu have. De staa ogsaa og tale om den almindelige Valgret. Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) talte forleden Aften om almindelig Valgret paa en Maade, som om vi svigtede og forraaede den, og han tog deraf Anledning til at udnævne hele det nuværende Regeringsparti med Konseilspræsidenten i Spidsen til Højremænd, det kan det ærede Medlem jo godt sige, hvis det kan more ham, han smelter jo Dag efter Dag mere og mere sammen med Socialdemokratiet, saa det er ogsaa rimeligt, at han mere og mere stødes af gamle Bekendte. Men jeg tror ikke, han kommer langt med den Tale ude i Befolkningen; thi dér har man i Erindring, at de, der stemte for og gennemførte Loven om den almindelige Valgret til Kommunerne, vare Venstre, de, der stemte imod, vare blandt andet de Radikale. Ja, saa sige de ganske vist, at de stemte imod, fordi der blev en Stump tilbage af den privilegerede Valgret til Amtsraadet. Men det er ganske mærkeligt at se, hvordan de i Praksis stille sig dertil, for en Ting er jo de store Ord, noget andet er, hvorledes man stiller sig til en Sag ude i Livet, og de Herrer kunne ikke forlange, man skal sidde med foldede Hænder og høre paa deres Tale om den almindelige Valgret og saa ogsaa tage alt, hvad de foretage sig ude omkring, alvorligt.

Jeg har Lyst til i denne Forbindelse at pege paa et kommunalt Valg, som vi have haft i Vendsyssel, i Brønderslev Kommune. Der har man dyrket Radikalismen saa længe, indtil Socialisterne havde faaet Flertal i Sogneraadet. De Radikale